

תפקידת כלים וסין לחתום

בין כל המקצועות שבהן בוצרת אשה, מיוחד הוא מקצוע המילדות. להביא תינוק לעולם זכות גדולה היא, ועל אחת כמה וכמה לעשות זאת בתזירות של תינוק בשעה. על זכות זו ובושאים אחרים במקצועה שרווחתי עם אילנה גרינברג העובדת כמיילדת 24 שנים.

ש: איך הגעת למקצוע המילדות?

ת: עוד בהיותי בבה"ס לאחיות (בחול"ל כמובן), עברתי בין המחלקות ועבדתי גם בחדרי לידה. מצאה חן בעיני מחלקה זו שיש בה כל-כך הרבה בריאות, אושר, ושמתת חיים. זה דבר בפלא. במקצוע האחות יש כל כך הרבה סבל וצער. מחלקה זו היא היחידה שהאושר והחיים החדשים הם המרכיבים המרכזיים שבה. לאחר שסיימתי את לימודי, והוסמכתי כאחות, השתלמתי שנה בוספת במיילדות ואפילו הספקתי לעבוד במקצועי שנה באנגליה.

ש: מתי הוחלט לעבוד במקצועך בארץ?

ת: הגעתי לאולפן במעיין-צבי, וכפי שיוזעים כולם, בישאתי ובשאתי כאן. בשנת 1957 התקבלתי לעבודה במחלקת יולדות בחדרה והבית הראשונה שילדתי ממעיין, היתה אורלי רבן תיבוקת חמוזה, בת שלישיית - אני זוכרת עד היום חרויה מרגשת זו.

ש: איך משפיע עליך הביתוק מהמשק והעבודה בחוץ?

ת: במשך השנים חזרתי מספר פעמים הביתה לתקופות מסוימות. רציתי להיות עם הילדים שלי וגם לתת תורבות שובות כמו כולם. העבודה במיילדות מאד מאמצת ומוכרחים להתאורר. בקיצור, חשוב להיות בבית מפעם לפעם והרגשתי כלפי המשק והעבודה בבה"ח השתפרה לאחר תקופה כאן.

ש: איך ההרגשה ליילד כל יום מחוזש?

ת: אם מצליחים ליצור קשר ולהתייחס באופן אישי אל היולדת, זה בפלא. אין אפשרות לתאר את גודל החוויה של הלידה. אבל מצב כוח העבודה במחלקה קשה אין מספיק מיילדות ואין אנו יכולות להתפנות מספיק ליולדות. אנו רוצות לעזור לכולן. הלידות מגיעות בתכיפות רבה וזה מתסכל ביותר.

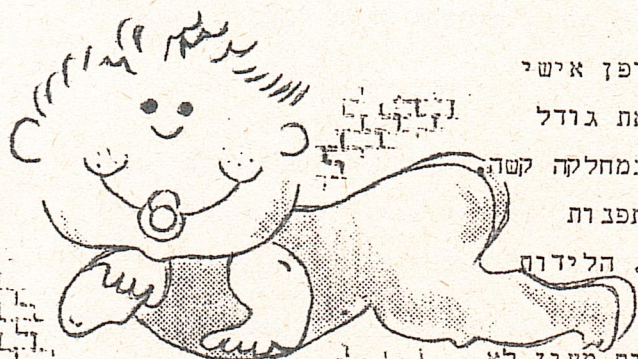
ש: איך את מסבירה את העובדה שחלק מננות מעיין לא מוכנות ללדת בלעדדיך?

ת: לבנות יש אמוץ בי והן מכירות אותי. אני מיילדת אותן

כבר מילדן הראשון. לכן הרגשתן טובה. מעשית, אין מעשה ביסים

ובפלאות, פשוט אם מכירים את המילדת זה יותר נעים, יותר אישי.

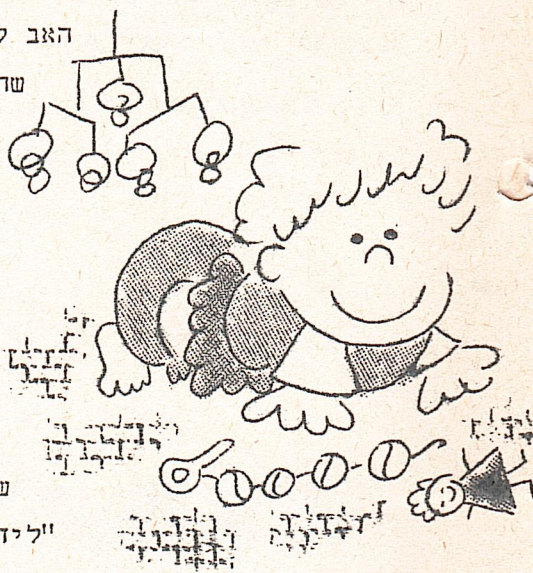
המשך מעבר לדף...

ש: מה עושה את המיילדת לטובה יותר?
 ת: אבו עוברות קורסים קצרים והשתלמויות כל השנים. אבל עיקר הצלחתנו היא בזריזות ידינו. הבסיון רב השנים לימדני לשפר את היחס ליולדת, לתת לה בטחון, לדבר אליה, לתת לה הרגשה טובה ואמיצה ובטוחה. - כלומר, להיות אתה, לשחרר אותה מהפחד לפני הלידה.
 לדאבוני, זמני מצומצם ולא תמיד יש לי זמן לעשות את זה. העבודה קשה. אבל יש לי סיפוק ממנה.

ש: מה דעתך על אבותינו הצעירים המבקשים להשתתף בתהליך הלידה?
 ת: הרעיון מצויין, אבל צריכים להיות לכך כמה תנאים: ראשון הוא הכנת האב לדברים, המתרחשים בחדר הלידה. העודד והתמיכה

שהוא יכול לתת לאשתו, לפעמים לבעל השפעה ממתנת על התנהגות אשתו. החוויה המשותפת הזאת מלכדת את בני הזוג וגורמת להם אושר גדול, זה דבר נפלא קשה לי לתאר וגם החוויה שאני עוברת אתם היא נהדרת. אין חשיבות לרמה השכלית של בני הזוג, חשוב הרגש והקשר ביניהם.

לעומת זאת, אב שמגיע ללא הכנה ומתוך סקרנות, אין בו תועלת והרגשתו אינה טובה.
 ש: מה דעתך על השיטות החדשות, למשל שיטת לבואייה "לידה ללא אלימות" (מומלץ לקריאה, קיים בספרייה שלנו - העורכת).

ת: איבנו יכולים לבצע שיטות אלו בבתי חולים בארץ בגלל הצפיפות וריבוי הלידות. לרופאים אין בכוחות לבסיונות חדשניים. הדבר בהחלט אפשרי בלידות פרטיות. באופן אישי, איני מתנגדת לרעיונות כאלו שהם לטובת האם והתינוק.
 ש: איך מקבלות העדות השורות, בנות המיעוטים ובני משפחות מרובות ילדים - ילד בוסף?

ת: אין הבדל בשמחה ובאושר. יותר מזה. אין הבדל בין ערביות ליהודיות ותהיינה אמהות למעט או הרבה ילדים. השמחה, האושר והתבוננות האשה זהות לכולן. כל שאר הספורים, הם מוסכמה חברתית, ואינם אמת.

ש: זכורות לך חוויות מיוחדות במשך השנים?
 ת: לילד את רבקהלה וילדיה זו חוויה מיוחדת עבורי - התחלתי עם עיריית ובמרתית עם מיכל, שמחה כה גדולה ובעיקר לידת מיכל הג' יבג' ית שבה נוכח גם דני. כמו כן ילדתי בלא עזרת רופא שלישיה, בלילה דחוס ומתוח בלידות וביתוחים.

אני, זוכרת לילה, בו הצלתי חיי תינוק ואם. היו רגעים של מתח אבל אח"כ סיפוק.
 ש: איך את מטוגלת לעמוד מבחינה נפשית בצער ובאושר הזה?
 ת: לומדים לחיות עם הצער, הכאב והאושר, למדתי להעמיד (מבחינה נפשית) את עבודתי ומעורבותי בה במקום הנכון ולשמור על מרחק נפשי בריא מחיי.
 המשך מעבר לדף...

ש: האם בשמר הקשר עם יולדות וילדיהן?
 ת: יש יולדות שהקשר איתן חזק ואבי מבקרת בבתייהן. יש יולדות שמביאות אלי את ביתן ללדת. זו שמחה גדולה בשבילי. צפלא לראות איזה פג שיילדתי והוא היום גבר גדול וחזק. פה ושם בשמר קשר טוב.
 אמא אחת מראה לי חייל ואומרת "זה הבן שלך!!!"
 ש: איך תסכמי 24 שנות עבודה במיילדות?
 ת: עם כל הקושי הקיים, אבי מאושרת, שבחרתי לי מקצוע זה. הוא בותן לי הרבה סיפוק, ענין ואושר, למרות הקשיים הרבים והעבודה המאומצת. ואבי שמחה שיכולתי לבצע את העבודה שלי למרות שאבי חיה בקבוץ.
 בשם כל האמהות שילדו בעבר ובודאי בשם אלה שעוד תלדנה תיזוקות רבים, באחל לאילנה לפחות עוד שנים במקצוע, והעיקר...ליווי צמוד אהב וחט לבבות מעין.
 סיפרה: אילנה גרינברג
 רשמה: רובית יהל

חגיגת חגיגות

לכבוד
 מזכירות קיבוץ מעין צבי

א. ג.,

תודתינו העמוקה בתובה לכם על תרומתכם לפרטי ההגדלה בתצוגת האופנה.
 הצלחת הערב בזקף לזכותכם התורמים הרבים אשר ראיתם את המטרה הקדושה שלשמה צורך ערב זה.
 חן-חן לכם, וכל הכבוד.

בכבוד רב,
 טוכמן לואיז
 מזכירת בעמת זכרון-יעקב